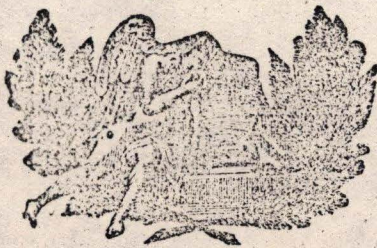

ΛΗΘΟΥΡΗΚΗ
ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

ΕΤΟΣ 1^{ον}
ΑΡΙΘΜΟΣ 4^{ος}

Τιμᾶται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν λε-
πτὰ 15. — Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν
τὸ ἰσότιμον.

Κεραλληνία, 21 Νοεμβρίου 1859.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΛΕΙΟΣ.

Εἰς τὴν ἐξ ἀτροφίας θανοῦσαν Φιλαρμονικὴν Ἑταιρίαν
τῆς πόλεως Ἀργαστολίου.

ὑπὸ Α. Μ.

O nuit désastreuse! o nuit effroyable! ou retentit tout-à-
coup, comme un éclat de tonnerre, cette étonnante nouvelle:
Madame se meurt! Madame est morte!

(Bossuet. Orais. funeb..)

Ἄλλοι μὲν κεν καὶ λέγειν ἔστι τάδε,
ἄλλοι δὲ σιγῆν πενταγῆ δὲ δύσποτμα.

(Δίσχυλ. Πρωμ. Δεσμ.)

And thou art dead, so young and fair?

(Byron)

Ὁ Κύριος ἔδωκεν ὁ Κύριος ἀφείλατο, ὅπως τὸ Κύριον ἔδοξεν οὐκ
καὶ ἐγένετο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Οὐδὲν ἔστιν μητρὸς συμπαιθέστερον, οὐδὲν ἔστι πατρὸς ἀθλιώτερον, τὰ
γὰρ σπλάγγνα αὐτῶν συνταράσσονται, ὅταν νήπια ἔνθεν προπέμπωσι, μέ-
γα τὸ κέντρον ὑπερ ἔχουσι αἱ καρδίαι αὐτῶν διὰ τὰ παιδία μάλιστα ἐάν
ὡσι εὐλαλα, ἐνθυμούμενοι λόγους αὐτῶν μετ' ὠδῆς.

(Ἀκολ. ἀνακταυ. εἰς γήπια τελευτήσαντα.)

Οίμοι τάλα! ὅποιαν π. ἦτομαι
Τὴν ἀγὴν ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι!!
Τὴν λόγος; εἰπέτε μοι χρῆσομαι
ἢ τὸν λόγον τ' ἀνέκφραστον!
Να ποῦ τρέμω... ὑπῆρξε κ' ἀπέθανε
Τὸ χαρὶν μας τοῦτο θυγάτριον!
Τρεῖς; μᾶ; τ' ἀρπάξει καὶ ἄωρον
Σαλευρὸν χάρον ἀνέκλητον θέσπισμα!
Τίς δ' ὕμων στὰ δυσώδη καὶ ἄμορφα
Μελιδνα ἐκ νοσήματος λείψανα,
Να γνωρίση τὴν Κόρην μας δύναται!
Ἠ; τα ἀλαλα πρῶτα λαλήματα
Ἠχρον τόσον στὸ οὖς μας εὐάρεστα·
Ἠ; τα πρῶτα προσκόπτοντα βήματα
Ὡσπυόμεν με φίλτρον καὶ αἴσθημα!
Ἠ' ἀνάμνησι; ἀσπλαγγνε τύραννε!
Τί πικρὴν προκαλεῖς τὴν παράστασιν
Παρελθόντος δι' ἡμᾶς ἀνεπίστρουφου;
Κυριακὴς μόλις τρεῖς σ' ἠεροσόθημεν
Δημοσίως σιγὰ παιανίζουσαν.
Τρεῖς; φρεῖς εἰς Φουστάτον καὶ Δράπανον,
Ἠλὴν ἔρηνουσαν πολλὰκις σ' ἠκούσαμεν,
Ἠ! ὁ θρήνος σ' ἐσὲν ἦτον ἔμφυτος
Καὶ πρὸ πάντων σ' αὐτὸν διεκρίνεσο!
Προσθῦάνεσο ἴσως ὦ δῖοποτμε
Οὐκ ἄωρον τέλος σὲ ἐπέπρωτο!
Πότε, πότε καὶ πάλιν θ' ἀκούσωμεν
Τα λαμπρὰ σου ἐκεῖνα Τεμάχια;
Τα αὐτὰ ἦσαν πάντα, τὸ ζεύρωμεν,
Ἠλὴν μᾶ; ἦρεσαν ὡς προσερχόμενα
Ἀπὸ σιόματος σου τῆς φιλάτης μας! . . .
Ἄγε δε, ὦ κληρίον, τί ἄλλορον.
Σταίεις τῶρα ἐμπρὸς μας καὶ ἄρωρον;
Ἠὲ αἱ ἡμέτεροι κείνες σου κλίμακες
Ἠὲ αἱ τερναὶ ζωηραὶ φαντασίαι σου; . . .
Καὶ οὐ κόρνο εἰπέ μας τί ἔμεινε
Τώρα πλέον ὡς κόρνο ἀνερόμιλλου,
Τί ἀπέγειναν αἱ ἀρμονίαι σου
Καὶ αἱ τόσον γλυκεῖς μονοδιαίτου;
Ἠ! Τρομπίνα τοῦ ὄπ' ἐξέσχιζες
Στήθη ἀνδρῶν γυναικῶντε σκληρότατα!
Ἠλὴν ἠχῆσι; εἰμὴ πρὸς ἀνάστασιν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Τῶν νεκρῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ σύμπαντος !
καὶ εἰς ἕλα βρῦτονα ὄργανα,
Τολμηρὰ θορυβόφωνα τύμπανα,
τὴν βροντώδη φωνήν, τὴ δὲν σμίγῃτε
Μετ' ἑμοῦ λυπηρῶς νὰ ἐνεργήσωμεν
Ἐρ' ἑκάστου νευρώδους συστήματος ! . . .
. . . Πλὴν τί λέγω, τρελῶς παραφέρομαι . . .
Ἐὐ πλέον δὲν ὑπάρχεις ἀλοίμονον
Κι' ἔρρανοι σου πικρῶς ὀδυρόμεθα !
εἴ εἰς τί, εἰπέ κόρη, σοῦ ἐπταίσαμεν
Κ' αἰφνιδίως τὴν γῆν ἐγκατέλειπας ! . .
Μήπως ὄλοι μας δὲν σὲ ἐσυνδράμαμεν.
Πτωχοὶ πλούσιοι, ὁ καθεὶς κατὰ δύναμιν ; . .
Μὴ δὲν μεθ' ἡμῶν ὀδυρόμενος
καὶ ἐκ καρδίας ἑρηῶν σὲ διδάσκαλος,
Δὲν σ' ἠγάπησε ὡς θυγατέρατου,
καὶ ἂν τώρα ἐδόθη εἰς τὸ θέατρον
Μόνον τό 'καμε πρὸς διασκέδασιν
Μὴ τὸ ἄλγος ποῦ σὺ τοῦ προξένησας
Τόνοι σὺν ἀώρως στὰ Τάρταρα.
ὦ ; κ' αὐτὴ ἡ σεβαστὴ μας Κυβέρνησις.
Δὲν σοῦ 'πλήρωνε τάχα τὰ δίδακτρα
Τότ' εἰς λίρας, σελλήνια καὶ πένια ; . .
καὶ ἂν τὸ ἔπαυσε, ὦ ! μὴν τὴν μέμφεσαι
Ἐρβόθη γὰρ σένα τὸ ὑπέρθρεμμα ! . . .
Γενεὸ ἴλιος κόρη ὅπως δῆποτε,
καὶ ἄ ; μὴ μὰς μορφαίξῃ τὸ φάσμα σου
Σ' ἠγαπῶμεν ὡς τέκνον μονάκριβον
ἀγαπῆει πατὴρ ἐσχατόγηρος
καὶ ποτὲ, ὦ ποτὲ σ' ὀμνυόμεθα
Δὲν θὰ γίνωμε σοῦ ἐπιλήσμονες ! ! !

— Βλέπεις ; κεῖ εἰς τὰ πέρα παράλια

ἀκρωρίου στὰς ἀκτὰς ἕνα λεύκωμα

καὶ πλανήτης ὡς σύννεφον,

ἀπὸ ἀνέμων πνοῆς σαλευέται ;

Μουσικῆς ἰστρίτζης εἶν' εἶδωλον,

ἡ δὲ φωνὴ πρὸ σοῦ καὶ θανούσης τε

ἀλλὰ πότον 'πὸ 'σένα διάφορος

ἀπὸ ἀντίστη εἰς μαρτύρια καὶ βίσινα

ἀνεδιήγητα, τέλος κατήντησεν

Να ὑποκίψῃ θῦμα ἀβοήθητον,

λαελατίνης κκκῆς ὑπὸ δρέπανον ! !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

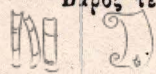
Δὲν ἀκούεις οἱ γόοι, οἱ θρήνοι τῆς
 Συμφωνοῦν μὲ τοῦ πόντου τὸν σάλαγον,
 Τὰς φωνὰς τῶν Χαρόντων βουβαίνοντες!
 Ἄε τί βλέμμα μᾶς ῥίπτει, ὁ Πολύδωρος,
 Ὅτ' ἐκ Θράκης τὸν ἔρριπτεν ἄταφον
 Ἢ φορὰ τῶν κυμάτων εἰς Ἴλιον
 Τίτοιο βλέμμα θεὸν νὰ στρέφει βέβαια
 Τῆς μητρὸς του, εἰς τ' ἄχαρι σκῆνωμα! . .
 Βλέμμα ὀργῆς πρὸς πατρίδα ἀγνώμονα
 ῥίπτει πάλιν, καὶ οὕτως τὰς Θήβας του,
 Μετ' ὀργῆς τ' ἀδελφοκτόνον σκέλεθρον
 Πολυϊκέους ἐκύττα τοῦ δύστηνου! . .
 Ζήλου βλέμμα εἰν' ἐκεῖνο πῶς ἀκλαύττον
 Τὴν ἀφῆκαν, ἀφοῦ κι' ἀβοήθητον
 Ν' ἀποθάνῃ τὴν εἶδον ἀδάκρυτοι,
 Ἐνῶ μεις ἐκφορᾶς κ' ἐπικήδεα
 Διὰ σὲ κόρη τελοῦμεν κατάνυκτοι!
 Ματαιότης, πλὴν ὅλα ὡς λέγει τα,
 Ἄν δὲ σπῆλω, ὁ μέγας Χρυσόστομος
 Κόνις, τέφρα, καὶ κείνην κ' ἐσέβανε
 Ὅθ' σκέπασεν καὶ ἴσαι θὰ γίνετε
 Ἰσωτῆς τῶν ἀπάντων ὁ θάνατος! . .
 Πλὴν ἡμεῖς σοῦ ποτὲ ἐπιλήσμονες
 Δὲν θὰ γίνωμεν κόρη, τ' ὀμνύωμεν
 Διδασκάλου ὁ ζῆλος ἐρώμενος
 Τὰς καλὰς κείνας λίρας καὶ πένις
 Ἴσως κι' ἄλλο μᾶς δώσουν θυγάτριον
 Πλὴν σ' ἐμᾶς δὲν θὰ εὔρει! ὦ, πίστευτο,
 Μητρικὴν πλεον στοργὴν ἢ ἀφοσίωσιν
 Γιατί ὄλην ἐσὺ μᾶς τὴν ρούριξες
 Ἀκριβὸν! ἀκριβὸν μας θυγάτριον.
 Δέξου οὖν ἀσπασμὸν μας τὸν ὕστατον!
 Καὶ ἡ γῆ ποῦ θὰ κρύψῃ τὸ σῶμά σου,
 Ἐλαφρὰ ἐλαφρὰ ἔστ' ὡς ἄχυρα,
 Βῆρος τέτοιο ἀξίζει, φιλότατη μας!

ΚΑΤΑΒΑΤΕΙΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΛΑΚΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΘΟΥΣΙΟΥ

ΔΙΑΒΑΤΑ ΕΝΔΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ
 ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ,
 ΤΟΥ ΗΧΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ.
 ΑΝΗΧΩΣ ΚΑΙ ΑΤΟΝΩΣ
 ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΘΕΛΕΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ.

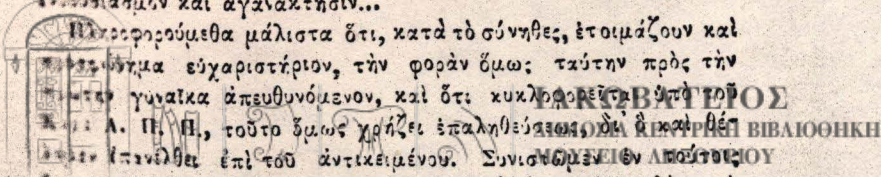

Ἐκτακτος εἰκονοπλαστικὴ παράστασις.

Κατὰ τὸ ἐπιπέρας τῆς Κυριακῆς 27 ἡξάντος, ἡ καλὴ μας καὶ φιλόμουτος Ἐπιτροπὴ, μὴ δυναμένη ἄλλως πως νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς συμπάθειαν ἢ ἀκραίφνῃ τῆς ὑπόληψιν πρὸς τὸ, κατ' ἰκεῖνο τὸ ἐπιπέρας ἀπροσδοκῆτως συββέυσαν πλῆθος Ληξουριῶν, ἐπινόησε προσθήκην εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ θεάματος λίαν εἰστοχον καὶ κατάλληλον ἵνα δώτῃ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν φιλελλήνων ἐπαρχιωτῶν ἡμῶν τιμωμένην παράστασιν, χροῶμα ἐθνικόν· αὐτοσχιδιάζει, μετὰ πλείστης ὀψης εὐφυΐας τὴν τρίμορφον συμβολικωτάτην καὶ ἐκφραστικωτάτην εἰκόνα τῆς Ἑλλάδος τοῦ Κοραῆ καὶ τοῦ Ρήγα· ἐπειδὴ ὅμως ἔλλειπον τὰ πλαστικὰ πρόσωπα... ἄφ' ἑαυτῶν μὲν ἡ πρωταγωνιστρίδι μας, ἀσμενῶς προσφέρμετο (ὡς κάτοχος ματρικῆς εἰκονοπλαστικῆς ἐμπειρίας) νὰ παραστήσῃ τὴν τεθλιμμένην καὶ δακρυβύουσαν Ἑλλάδα ἵνα εὐχαριστήσῃ, τοῦ ξένου μας, ἀλλὰ τίς θὰ τὸ πιστεύσῃ, ὅτι τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ ἡ αὐταπερησις τῆς Κυρ. Τούρκης, κατελάμβανον ὡς ἐκ γοητείας τὸ γραιπτότερον καὶ σοβαρώτερον τῆς ἐπιτροπῆς μέλος, ὅστις ἄφ' ἑτέρου συγκατετίθετο ν' ἀντιπροσωπεύτῃ διὰ μίαν στιγμὴν τὸν ἀειδίμον Κοραῆν· καὶ ἐνθουσιάζον τόσοι τὸ νεώτερον τῶν μελῶν ὥστε νὰ θελήσῃ νὰ ὑποκριθῇ τὸν ἀτρόμητον Ρήγαν μας; . . . Μόλις ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀνεραίνετο τὸ συμπαθὲς ἐκεῖνο σύμπλεγμα, εἰς τὸ ὅποιον τὰ πλαστικὰ δάκρυα, καὶ οἱ ὑποκρινόμενοι λυγμοὶ τῆς Κυρ. Τούρκης, ἐπερ.δομένης ἐπὶ τοῦ γενναίου Ρήγα καὶ παρρησιαστικῆς ὑπὸ τοῦ νέου τῆς νέας Ἑλλάδος Ἱπποκράτους ἔδιδον ἰσχυρὰν καὶ ζῶν, μόλις λέγομεν ἀνεφάνησαν οἱ δύο ἐκεῖνοι ἐπιπαιδιῶν μίμοι τῆς ἀειμνήστου δυάδος τῶν μαρτύρων τῆς πατριωτικῆς τοῦ ἔθνους, ἀνεγείροντες ἀμφότεροι μεθ' ὑποκριτικῆς εὐδοκίας καὶ πλαστικῆς τόλμης, εἰς πνεῦμα τῶν φουκτότων βαρβαρῶν Ἀγαρηνῶν, τὸ φίλον ἐκεῖνο κἄρα, αἱ χρησιώτεροι ἀνεπτέρωτο ἰλιπίδες, μέλλοντα ῥοδόχροα διορῶντο!!!

Τὰ δὲ εὐαίσθητα στήθη τῶν φίλων ἐπαρχιωτῶν ἔπαλλον ἀπὸ ἐπιπαιδιῶν καὶ ἀγαλιάκτησιν...

Πικροφροσούμεθα μάλιστα ὅτι, κατὰ τὸ σῶνθεος, ἐτοιμαζοῦν καὶ ἄλλο ἔργον εὐχαριστήριον, τὴν φορὰν ὅμως ταύτην πρὸς τὴν πρώτην γυναῖκα ἀπευθυνόμενον, καὶ ὅτι: κυκλωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἡμῶν Α. Π. Η., τοῦτο ὅμως χολήζει ἐπαληθεύσασα, διὰ ἡ καὶ βέβαιον ἵπναθῆ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου. Συνιστοῦμεν ἐν ἀποῦτος ἡμῶν εἰς τὴν καλὴν μας καὶ φιλόμουτον Ἐπιτροπὴν καθὼς καὶ εἰς τὴν πρώτην γυναῖκα, τὴν ἐπανάληψιν τοιούτων παρρησιάζσεων, ἀπὸ ἑκτὸς τὰ πρῶτὰ τῶν βήματα πρὸς τὴν εἰκονοπλαστικὴν τέχνην ἐστίθησαν, διὰ τῶν ἀμαράντων ὑαφνῶν τῆς κοινῆς γνώμης.

Μας ἐστάλη τὸ ἐπόμενον ἀρθρίδιον πρὸς ἀποθήκευσιν:

ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΛΑΚΩΦ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΦΟΔΟΣ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΚΟΜΨΩΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.

Μὴ νομίσητε, φίλοι τοῦ Διαβόλου, ὅτι τοῦ Μαλακῶφ τούτου εἰκόλος ἢ ἄλωσις. Τὰ προτερήματα καὶ μηχανήματα ὡς ἔκαμε γνωστά, καὶ πολλὰς ἐτι ἐφόδους δύναται νὰ ὑποστῇ· ἡ δὲ κειμένη πέρα τῶν Νερῶν Πόλις δύναται νὰ πέμπῃ εἰσέτι τοὺς γενναίους τῆς, καὶ πάντοτε μὲ κενὰς τὰς θήκας νὰ δέχεται τοὺς ἀθλητάς. Ἡ τελευταία ὁμως ἐφοδος (ἀξία ἐποποιῶν,ς) κατὰ τὴν ἐπέραν τῆς Κυριακῆς, ἐστάθη τὰ μάλα ἐπίμονος καὶ πολλὰς τὰς πληγὰς ἐπέφερε. Αἱ κανονοστοιχίαι ἐκρότου ἀκαταπαύστως, αἱ βολαὶ ἐγένοντο ὡς ἐκ συνθήματος, ἔμπειροι δὲ καὶ ἐγνωσμένοι στρατηγοὶ ἐνεθάρρουν μὲ τὸ παράδειγμα τὰς κινήσεις· καὶ τέλος τὸ παραπέτασμα ὑπεχώρησε· οἱ ἀθληταὶ τότε ἄφρονα τὰ θερμὰ βέλη ἔβριψαν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὑπεχώρησεν εἰς τὸ πῦρ τετριωμένον καὶ κατασυντριμμένον. Τὸ ἄθλιον Μαλακῶφ, ἀνοιζαν τὰς πύλας καὶ εἰσελθὼν περιμένεται... Οἱ νικηταὶ διψῶντες ἐτι δάρνας ἐστράφησαν κατὰ τῶν πολεμίων, τὰ πάντα εἰς κίνησιν ἐτίθησαν, καὶ ἔπειτα ἀπὸ ὑψηλὸν συμβούλιον, συγκείμενον ἐκ συμβούλων, ἀντισυμβούλων καὶ ὑποσυμβούλων, δημοσιεύουσι τὸ ἀκόλουθον **μ π ο υ γ ι ε ρ δ ι τῆς χαρίτος.**

Ψ ῆ φ ι σ μ α.

Καταδικάζονται πρὸς παραδειγματισμὸν καὶ εὐχαρίστησιν μόνων τῶν Μαλακῶφιν συμμάχων·

1ον. Εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων ἀκολουθῶσάντων ὄπισρ ἀλώσεως τοῦ Μαλακῶφ, πρὸς τρία διστηλα τὸ κεφάλι.

2ον. Καταδικάζονται νὰ ἀφήσωσι, μέχρι νέων διαταγῶν, ἐλεύθερον τὸ πεδίου τῆς μάχης, εἰς τοὺς καλοτύχους νικητάς.

3ον. Γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς πολεμίους ὅτι θέλουσι διάκεισθαι πάντοτε, οἱ φίλοι τοῦ Μαλακῶφ Τουρκοὶ, ὅπως ἀνάλόγως τιμωρῶσι τοὺς αὐθάδεις.

4ον. Τὸ ψήφισμα, τέλος, γνωστοποιεῖ ἐπισήμως καὶ ἐντόνως ὅτι ἡ Ἀστυνομία εἶναι γένους θηλυκοῦ ὡς καὶ προηγουμένως, καὶ ὅτι τὸ Μαλακῶφ εἶναι τὸ ἐνδυμα τὸ μᾶλλον εἰς αὐτὴν ἀρέσκον καὶ τὸ μᾶλλον ἐξασκοῦν ἐπιβροήν.

5ον. Τὸ κάτω τῆς γραφῆς.

Στῶν ἀμαρτωλῶν τὴν χώρα

Καὶ ὁ πῖσκοπος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Εἰς τῶν συνδρομητῶν σας.

Σημ. τοῦ Διαβόλου. Εἰς τὸν Διαβόλον δὲν ἀπομένει, εἰμὴ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν προσοχὴν τῆς Εὐγενεοῦς Ἀστυνομίας εἰς τοὺς ἐπο-

μένους, ἀμίμητον πνέοντας χάριν, στίχους τῆς Κομήσεως Αἰκατε-
ρίης Βουβρεντζόννης·

Nò spenta salma avvolsesi
In più funereo panno,
Di quel che tesse al misero
Il triste disinganno.

Γραμματεία τῆς Ἀποθήκης τοῦ Διαβόλου.

Ἐκδοποίησις πρὸς τοὺς θηλυκοὺς, ἀρσενικοὺς καὶ οὐδετέρους
συνδρομητάς του.

Ὁ Γραμματεὺς, διαταγῇ τοῦ Διαβόλου, ἐντιμοποιῆται νὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ τὴν ἐπομένην περικοπὴν τοῦ γαμικοῦ συμβολαίου, σήμερον συνομολογηθέντος μεταξὺ τῆς Ἀποθήκης του καὶ τοῦ Δύχου τοῦ Διογέου, ἐφημερίδος πρὸ πολλοῦ γεννηθείσης καὶ κατόρου πολλῶν συνδρομητῶν ἀλλ' ἦτις διὰ περιστάσεις ὅπως εἰδίκως δὲν αξιώθη νὰ εἶδῃ ἀκόμη τὸ φῶς τοῦ Ἥλιου σας.

Κόπια πρώτη ἐξαγαμμένη ἀπὸ τὴν πρώτην σελίδα τοῦ πρώτου φύλλου, τοῦ πρώτου τόμου τῆς πρώτης σειρᾶς τοῦν πρωτοκόλω-
νι καὶ ἀπὸ τὸ πρώτο μου πρωτόκολο, νοῦμερο τῆς πρίξι 4 ἕνα
λίω ἕνα καὶ προχωρῶ (παραλείπονται τὰ προοίμια) Καὶ σὰν ἠ-
θέλητε καὶ ἐξί τοῦ ἐρῆνικε τοῦ ἀνωμελετημένου σινιὸρ Δύχου
νὰ ντιση εἰς τὰ βῆσανα τῆς παντριᾶς. ἠθέλητε καὶ ἐδιάλεξε γιὰ
πεντοτεινῆ του, ἀχώριγό του στεφανοεβλογιτικῆς του γυναῖκα
τὴν ἐδῶ παρούσα σινιόρα Ἀπὸ θῆκη θυγατέρα τοῦ σινιὸρ Διαβό-
λου γνωστοῦ μου, καὶ τῶν κατορημένων μαρτύρων κάτοικοι
ὄμοι του εἰς Ἀργαστόλι καὶ ἐδῶ εἰς τὴν παρουσία ἐμένα τοῦ δη-
μόσιου μῆμονα, ἤθελα νὰ πῶ μῆμονα, καὶ προχωρῶ καὶ τοῦ μαρ-
τύρου, μπενιᾶρετε ὁ σιὸρ Δύχος ναντζὴ κἀνῆ καλὴ ζωὴ δίνον-
ται νὰ τρώη ἀπότι τρώει καὶ νὰ ντιέται ἀπότι μπορεῖ. ἔκα-
θεριζεται, γὰ νὰ ἀποφύγουν εἰς τὸ ἐξῆς κάθε πᾶσα διένεξις καὶ
γι εἶς ὅλο τὸ καλὸ ὅπου ὁ ἕνας θέλει ταλλουνοῦ ὅπως γιὰ τὴν ὥρα
καὶ τῆς Ἀποθήκη θὰ βγένη ὅπως καὶ ἀνύπαντη ἐβγενε, ἦγουν
καὶ τῆς μαλκῶρις οὔραις καὶ τὰ τέτοιχα. Ἀπὸ τὸ μέρος της
Ἀποθήκη ὑπογράφεται νὰν τοῦ κίνη ὄμοις ἐκεῖνας τῆς
καὶ τῆς οἰκίας ὅπου μία καλὴ γυναῖκα χροστάει ἑλπίων ἄντρα
καὶ τοῦ τὰ γούστα. Νὰν τὸν πλένη, νὰν τοῦ ἀποργίζην τὴν
καὶ τῆς οἰκίας, νὰν τοῦ θῆνη λάδι καὶ νὰν τὸν ἀκόλου-
θου ἐπερῶμα εἰς τὸ ἱμῶντᾶριο τοῦ προικιοῦ ἦγουν εἰς τὴν ἀ-
ρσενικῆ, ἀλλὰ ἔκαθεριζεται ὅπως ὁ σιὸρ Διάολος δὲν ἔχει
καὶ τῆς νὰ δόση εἰς τὴ θυγατέρα του πᾶρξ καὶ μοναχὰ τὴν τι-
μῆν τῆς οἰκίας του, 100 λίω ἕκατὸ συνδρομητᾶσαι ἀρσενικοῦς.

ΕΚΔΟΤΗΣΙΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΕΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ
ΕΚΔΟΤΗΣΙΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΕΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

ἔτι ἐπιδοθέντες ὀφειλοὺς καὶ μὴ δικοσταρῆν λίαν 200
καὶ ἀποδοθῆναι ἑαυτοῖσι. Ἐποῦτα εἰς τὸ ἔγγραφο ὅπως μοῦ
καὶ ἀποδοθῆναι, γὰρ εἰς τὸ ἐγγράφον οὕτως ἐπὶ τὴν ἐπιδοθῆναι
καὶ ὡς καὶ ὡς ὅτι οὐδεὶς ἢ συνειδήσει μίανου καλοῦ Νο-
μοῦ τὸ ἐγγράφον τὸ ἐπιδοθῆναι, σφικτὰ καθαρὰ καὶ ἕνα, ἕνα, καὶ εἶνε
καὶ ἐπιδοθῆναι καὶ τελείως εὐτυχισμένοι, μὴ μνέσκοντας εἰς αὐ-
τοῦ ἐπιδοθῆναι ἀλλὰ παρα ἢ ἀγάπη καὶ ἡ φιλία.

ΑΠΟΘΗΚΗ. Η. Μ. δημόσιος μνήμονας
Ο ΛΥΧΝΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ

Ναὶ τὸ Ἀναστάσιος Τζικόνιας Παρακαλεστός.

Σταύρος Παλαγῆ Κώκολος μάρτυρας.

Τὸ ἐπιδοθῆναι ἐτραβίζανε μὲ ξένο χέρι τὴν ἄ κόπια.

(Γ. Σ.)

Η. Μ.

Ἄλλαν ἔθην γίνεται, ὅτι ἡ ἀποθήκη μέλλουσα πλέον νὰ οἰκονομῆται, καὶ σπαζίζουσα ἀργυρίου, προστρέχει εἰς τοὺς φιλτατοῦς τὴς συνδρομητὰς παντὸς γένους, ἡλικίας καὶ διαθέσεως τοῦ ἐπιδοθῆναι καὶ πρεπόντος ἀποδεχθῶσι τὴν παραλαβὴν τῆς ἄ. ἔπιδοθῆναι ἀποδοθῆναι εἰς τὸν 12της ἀριθμὸν, διότι, ὡς εἰκόσ, ὀφείλει νὰ ἔπιδοθῆναι ἀποδοθῆναι εἰς τὸν σύζυγόν τῆς.

Ἐπιδοθῆναι, ὅτι ἀναδελφίζετα ἡ Ἀποθήκη κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ ἐπιδοθῆναι εἰς τὰς ὀφειλὰς τοῦ συζύγου τῆς Ἀύχνου, οἱ συνδρομητὰς τοῦ δικαιοῦνται νὰ λάβωσι καὶ τοὺς προηγουμένους ἀποδοθῆναι τῆς Ἀποθήκης, ἀρκεῖ μόνον νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τοὺς ἀποδοθῆναι τῆς συνδρομητὰς, ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῆς παραλαβῆς τῆς ἄ. ἔπιδοθῆναι. Ο πέμπτος λοιπὸν ἀριθμὸς ἐξελεύεται ὑπὸ καὶ ἀποδοθῆναι τῆς **ΑΠΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΚΑΙ ΛΥΧΝΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ**. Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς φιλτάτους μας συνδρομητὰς, νὰ μὴ ἀφήτωσι τὸ νέον τοῦτο ἀνδρόγονον ἔρημον καὶ ἀποδοθῆναι, ἐν τῷ μίσει τῶσων κινδύνων καὶ τῶσων ἐξόδων, ἅπερ ἡ ἀποδοθῆναι καὶ νὰ αὐτῆ του θεοῦ τῷ ἐπιδοθῆναι.

Ἀποδοθῆναι, ὅτι οὐδεὶς ἀποδοθῆναι τοὺς φίλους τοῦ Διαβόλου καὶ τοῦ Ἀύχνου, εἰς τὴν τελευτὰς τοῦ γάμου, εἰς τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ἐπιδοθῆναι, καὶ εἰς τὸ γαμικὸν μας συμπόσιον.

Ὁ Γραμμ. τοῦ Διαβόλου. **ΒΕΛΦΑΓΩΡ.**

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ἈΠΟΣΤΟΛΩΝ

Ὁ Ὑπεύθυνος ἐκδότης **ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΛΕΒΑΙΤΗΣ.**

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ. »

